

Ἐγένετο δὲ καὶ πρόνοια περὶ τῆς σωτηρίας τῶν ἐν τῷ πλοίῳ ἐν περιπτώσει δυστυχήματος· ἀντὶ ἐροαλκίδων ἔχει ὁ Μέγας Ἀνατολικὸς δύο ἐλικοκίνητα ἀτμόπλοια μήκους 90 ποδῶν, χάριν τῆς διασώσεως τῶν ἐπιβατῶν.

Ἀξιοσημείωτος εἶναι ἡ προντίς τὴν ὁποίαν ἀπὸ τινος καταβάλλουσιν οἱ Ἀγγλοὶ εἰς τὸ νὰ καθίστῶσι μεγαλύτερα τὰ εἰς Ἰνδίας μεταβαίνοντα πλοῖά των. Ἀπὸ τριακοντατριῶν ἐτῶν πενταπλοῦν μὲν τὸ μήκος, τετραπλοῦν δὲ τὸ πλάτος αὐτῶν κατέστησαν.

Ἡ πελώριος αὕτη ναὺς ἀνευθυμίζει εἰς ἡμᾶς τὴν τοῦ Φιλοπάτορος δίπρωρον καὶ δίπρυμνον Θαλαμηγόν, καὶ μάλιστα τὴν τοῦ Συρακοσίου Ἰέρωνος. Ἐν ταύτῃ ναυπηγηθεῖσα ἐντὸς ἔτους ὑπὸ τριακοσίων τεχνιτῶν, χωρὶς τῶν ὑπηρετούντων, ὑπῆρχον καὶ γυμνάσια, καὶ κῆποι κατάρυτοι, καὶ περίπατοι, καὶ σκηναὶ κιστῶν λευκῶν καὶ ἀμπέλων συσκιάζουσαι τοὺς περιπάτους, καὶ ναοὶ, καὶ ἀγάλματα, καὶ σχολαστήρια, καὶ βιβλιοθήκαι, καὶ βιβλιοθήκαι, καὶ ἱππόδromoi, καὶ οἰκίσματα τοῖς ἐπιβάταις, καὶ ἰχθυοτροφεῖα πλήρη θαλάττης, ἐν οἷς πολλοὶ ἰχθύες εὖ ἐτρέφαντο, καὶ ζυλοθῆκαι, καὶ κρήνην, καὶ ὀπτάνια, καὶ μύλοι, καὶ πύργοι πολεμικοὶ, καὶ τεῖχη μετ' ἐπάλξεων, καὶ πλὴν τοῦ λοιποῦ ὅχλου τῶν στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν, ἐξακόσιοι ἄνδρες παρὰ τὴν πρῶραν ἐπιτηροῦντες τὰ παραγελλόμενα κλ. (Ὁρα Ἀθην. Βιβλ. 6'. Τμ. 38—44).

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ. Ἐκ τῶν τριῶν ἀξιολύμων ὑποψηφίων τῶν ἐξελεχθέντων διὰ τὴν θέσιν τοῦ Πρυτάνεως, τοῦ Κυρίου Ἀσωπίου, Π. Παπαρρηγοπούλου καὶ Φιλ. Ἰωάννου, δειωρίσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὁ τὰς πλεοντέρας ἢ μᾶλλον πάσας τὰς ψήφους λαβὼν Κ. Ἀσώπιος. Καὶ ἡ κυβερνήσις ἐπραξεν ἄριστα, τιμήσασα καὶ ἀμείψασα πλὴν τῶν γραμμάτων καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὀνομάζομεν χαρακτῆρα. *Les talents sont au fond peu de chose*, εἰπεν ἀξιόθαυμάστως μὲν ἀλλὰ διὰ ψιλῶν λέξεων ὁ Ἀμαρτίνος· *ce sont les caractères qui font tout*. Καὶ ἀληθῶς, ὅπως ἐπολυπλασιάσθησαν σήμερον τὰ σχολεῖα, τὰ βιβλία καὶ οἱ διδάσκαλοι, ἡ δὲ παιδεία δὲν πωλεῖται πλέον, οὔτε εἶναι, ὥς πάλαι τὰ ἱερογλυφικά, εὐαρίθμων τινῶν ἀριστοκρατῶν προνόμιον, ἡ σοφία κατέστη εὐαπόκτητόν τι χρῆμα· πολλάκις μάλιστα ὁ υἱὸς τοῦ ἀχθοφόρου, εὐφυέστερος, ἐπιμελέστερος, ἢ εὐπορώτερος τοῦ υἱοῦ τοῦ γερουστατοῦ, τοῦ πρέσβεως, τοῦ ὑπουργοῦ, ἀναδείκνυται καὶ σοφώτερος. Τί δὲ ἐστὶ παιδεία ἂν μὴ χαρακτηρὶ παρῇ; ἀχρεῖον καὶ κακοποιὸν τι τέρας, τόσῳ μᾶλλον ἄξιον περιφρονήσεως καὶ βδελυγμοῦ, ὅσον ὁ εὐμοιρήσας αὐτῆς γινώσκων πράττει καὶ πολιτεύεται.

ΔΙΚΗ ΑΡΑΒΙΚΗ. Γυνή τις Μαύρη ἐν Ἀφρικῇ εἶχε δύο ἄνδρας συγχρόνως. Ἐφύλασσα δὲ τὸ μυστικὸν αὐτῆς μετὰ τοσαύτης ἐπιμελείας ὥστε οὐδεὶς αὐτῶν, οὐδέ τις ἄλλος ἐγνώριζε τὸ πρᾶγμα. Τὴν μὲν ἡμέραν ἐδέχετο τὸν ἕνα τῶν συζύγων, τὴν

δὲ νύκτα τὸν ἕτερον. Ἀλλ' ὅτε ἐγέννησεν υἱόν, ἡ θέσις αὐτῆς κατέστη δυσχερεστάτη. Τότε συναντηθέντων τῶν δύο συζύγων, ἐβιάσθη νὰ ἐξομολογηθῇ τὴν ἁμαρτίαν της. Ἰσως νομίσῃ ὁ ἀναγνώστης ὅτι τὸ θερμὸν αἷμα τῶν δύο Ἀράβων ἀνέβη καυχάζον εἰς τὴν κεφαλὴν των, ὅτι ἀπέσπασαν τὰ γιγατῶνιά των, καὶ ὅτι κατεκρεβύργησαν ἀλλήλους. Ἐξ ἐναντίας πάντα ὠκονομήθησαν ἄνευ αἱματοχυσίας· ἔμεινε μόνον νὰ ἀνακαλύψωσιν εἰς τίνα τῶν δύο ἀνῆκε τὸ νεογνόν. Διὰ τοῦτο συναπεφάσισαν νὰ ζητήσωσι τὴν γνώμην τοῦ καδῆ.

Τί δὲ ἐστὶ καδῆς, ὅλοι τὸ γνωρίζομεν· δικαστὴς βαθυπώγων, σύντονος, ἀμειδῆς, πλήρης πνεύματος σοφίας θείας τε καὶ ἀνθρωπίνης, ἀλάνθαστος τῶν νόμων τοῦ κορανίου ἐρμηνευτῆς, καὶ πρὸ πάντων ἀπροσωπόληπτος.

Τοιοῦτος ἦτο καὶ ὁ καδῆς εἰς ὃν κατέφυγον οἱ διαφερόμενοι. Ἀφοῦ ἕκαστος ἐξέθεσεν ἐν λεπτομερεῖα διαφόρους περιστάσεις τῶν μετὰ τῆς Μαύρης συζυγικῶν σχέσεών του, ἀπεφάσισεν ἐν τῇ σοφίᾳ του ὅτι τὸ παιδίον, ἐὰν μὲν ἐγεννήθῃ τὴν ἡμέραν, ἀνῆκε εἰς τὸν ἄνδρα τῆς ἡμέρας, ἐὰν δὲ ἐν νυκτὶ, εἰς τὸν τῆς νυκτός. Ἀλλὰ φαντάσθητε εἰς ὅποιον ζοφερόν καὶ ἀδιεξίτητον λαβύρινθον ἐνέπεσεν ὁ περινούστατος καδῆς, ὅτε ἡ γεννήσασα διεδήλωσεν ὅτι τὸ παιδίον δὲν ἐγεννήθη οὔτε τὴν ἡμέραν, οὔτε τὴν νύκτα· ἀλλὰ... τίς δύναται νὰ τὸ εὕρῃ;... τὸ λυκαυγές.

Εἰς μάτην ἐφυλλολόγησε τριακοντάκις τὸ ἐπουράνιον βιβλίον· οὐδὲν ἐδάφιν αὐτοῦ προέβλεπε περὶ τοιαύτης λυκαυγικῆς γεννήσεως. Κατ' εὐτυχίαν διεβῆ τὴν ὥραν ἐκείνην πρὸ τοῦ δικαστηρίου γέροντες Ἀραβῆς, πρὸς ὃν διηγήθησαν τὴν ὑπόθεσιν, καὶ τὸ δύσκολον τῆς λύσεως αὐτῆς. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν, συναγαγὼν πάσας τὰς ιδέας αὐτοῦ ὁ γέρων, ἐσχέσθη καλῶς, ἔπειτα δὲ ἐζήτησεν ὡς καὶ πλάστιγγα. Διαμερίσας ἐν τῷ μέσῳ τὰ ὡς τὰ ἐκένωσε, καὶ ἐζύγισε τρία κελύφη κενά, ἔχοντα ἀκριβῶς τὸ αὐτὸ βάρος. Ἐλθὼν μετὰ ταῦτα πρὸς τὸ διαφιλονεικούμενον παιδίον, ἐχάραξε τὸν ἕνα τῶν βραχιόνων αὐτοῦ, καὶ ἐνέβαλε τὸ αἷμα εἰς τὸ ἐν τῶν κελύφων. Ἐπραξέ δὲ αὐτὸ τοῦτο καὶ πρὸς τοὺς δύο Ἀραβίους. Ἀφοῦ δὲ ἐγέμισε καὶ τὰ τρία κελύφη, ἐζύγισε τὰ περιέχοντα τὸ αἷμα τῶν ὑποτιθεμένων πατέρων, καὶ ἰδὼν ὅτι τὸ ἐν ἦτο βαρύτερον τοῦ ἑτέρου, ἔλαβε τὸ κέλυφος ἐν ᾧ εὗρίσκετο τὸ αἷμα τοῦ νεογνοῦ, καὶ ἀντεστάθμισεν αὐτὸ πρὸς ἑκάτερον τῶν δύο πρώτων. Καὶ ἐπειδὴ εὗρέθη ἰσοβαρὲς πρὸς ἕν τούτων, ὁ νέος Σολομὼν διεκήρυξεν ὅτι τὸ παιδίον ἀνῆκε προδήλως εἰς τὸν Ἀραβᾶ ἐκεῖνον οὕτινος τὸ αἷμα ἦτο ἰσοβαρὲς πρὸς τὸ τοῦ νεογνοῦ.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ φυλ. 150 αἰνίγματος

Π ο ὕ ς — ο ὕ ς — ὕ ς — μ ὕ ς.